

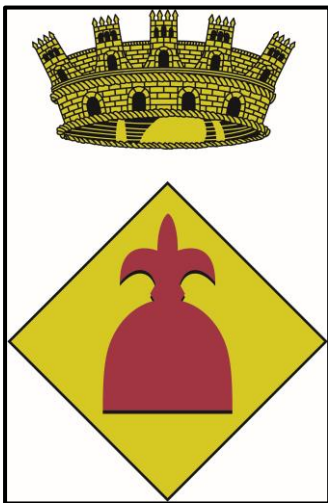
ressò mont-roigenc

RACÓ HISTÒRIC *MONTIS RUBEI*: FA 20 ANYS QUE MONT-ROIG RECUPERÀ EL SEU ESCUT HERÀLDIC QUE JA TENIA EL 1622

Miquel Anguera, “Beatet”

27-05-2020

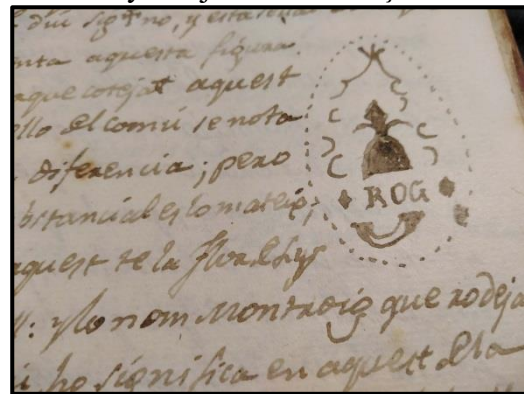
El proper 30 de maig, farà 20 anys que Mont-roig recuperarà, oficialment, el seu escut heràldic mitjançant la votació dels seus representants en el plenari de la data suara esmentada (vuit vots a favor i cinc abstencions).

Ja uns mesos abans, en el ple del mes de desembre de 1999, essent alcalde en Santiago Torredadell, ja s'havia aprovat l'inici de l'expedient de canvi del nostre escut, tota vegada que s'havia demostrat que el que s'emprava al nostre poble era erroni. El que aleshores a Mont-roig es feia servir era, parcialment, un segell-tampó (no escut), datat del 1876 i que el Sr. Vicente de Cadenas (1915-2005), cronista i Rei d'Armes de Madrid, va donar per bo l'any 1971. Cal recordar que, aleshores, Catalunya encara no tenia transferides les competències de Cultura.

El 1976 (Catalunya encara sense competències en Cultura) l'Associació de Veïns Muntanya Roja vam començar a treballar per retre

un homenatge popular a la figura de Joan Miró i portàvem pressa perquè calia tenir l'escut heràldic de Mont-roig per declarar l'insigne pintor fill adoptiu de Mont-roig i atorgar-li la medalla d'or de la Vila (com així fou el 29 d'abril de 1979), a més de posar el seu nom a la plaça que aleshores encara s'anomenava del *Generalísimo* des del 1940.

L'actual escut que ens vam atorgar l'any 2000 ja estava documentat i es feia servir l'any 1622 (la data més antiga documentada). Inexplicablement, l'Ajuntament sorgit de les primeres eleccions municipals democràtiques (1979) no l'havia volgut canviar malgrat els requeriments de la Generalitat de Catalunya mitjançant el Conseller Heràldic, Armand de Fluvià, el 1981, i que no és altre que l'aprovat per la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans (màxima autoritat sobre el tema).

Volem deixar clar, també, que canviar l'escut heràldic d'un poble no és pas obligatori, tot i que la gran majoria de municipis del Principat, sí que ho van fer, especialment els que s'havia demostrat que eren erronis, com en el nostre cas. Per exemple: per què la corona era de duc quan Mont-roig mai n'havia tingut de duc? Per què l'escut duia unes fulles de llorer posades arbitràriament? Per què portava una flor de lis de color blau,

quan el 1622 ja portava un mont floronat? Per què la flor no portava el color roig de Mont-roig, i el duia blau?

L'actual i vigent escut heràldic de Mont-roig consta de: escut d'or (groc), mont floronat de gules (roig) i, per timbre, una corona mural de vila (en forma caironada, és a dir, quadrat recolzat sobre un dels seus 4 vèrtex).

El mont floronat es troba en els escuts de Mont-roig, Montblanc, Puig-reig, Agramunt, etc. i als cognoms catalans Gualba, Montgrí, Claramunt, Gurb, Montgriu, Montreal, Montaner, Savall i d'altres. És a dir, pobles i famílies amb una clara referència a mont, muntanya, puig, turó, etc. També direm que el mont floronat ja apareix l'any 1244 en una tomba il·lustre del monestir cistercenc de Vallbona de les Monges (Urgell).

Històricament, i com ja hem dit, l'escut de Mont-roig s'emprà, com a mínim l'any 1622. També el trobem als anys 1639, del 1708 al 1729, 1750, 1781, 1801, etc.

Fa 13 anys,

l'Ajuntament s'atorgà un modern logo representatiu. Per aquest fet i des d'aleshores, la funció representativa del nostre escut heràldic ha quedat en segon terme. La meua modesta opinió és que, en qüestions de patrimoni de Mont-roig, l'escut se l'empra bastant menys del que li correspondria i crec saber-ne el motiu.

No puc oblidar donar les gràcies a les persones que van fer possible que tinguem el nostre escut normalitzat. En primer lloc al J.M. Martí Rom "Panadero", que ens posà en contacte amb l'Armand de Fluvià, conseller heràldic de la Generalitat i que el 28 de novembre de 1998, vingué a Mont-roig a donar una conferència preciosa sobre el nostre escut.

L'enregistrament de dita conferència la vam fer arribar al Sr. Alcalde, a la Casa de la Vila, per a la seva informació i estudi.. Ni cas, ni resposta... També agraiem al Sr. Joan Guinovart, el secretari de l'Ajuntament d'aleshores, per la seva ingent tasca en el tema administratiu i de relacions amb el ministeri de Cultura de Madrid. Sense ell, no tinc clar que aconseguíssim tenir escut i, per tant, haver fet l'històric i merescut homenatge a Miró!

Per acabar, vull agrair molt especialment a la mont-rogenca Núria Muñoz i Aldabó que fou qui ens feu el disseny de l'escut heràldic de Mont-roig (totalment gratuït), l'any 2000.

COMARQUES EL PUNT | Dissabte, 2 de juny del 2000

Mont-roig estrena un escut d'armes que recupera la simbologia de la vila

El vell no s'adaptava a la normativa de la Generalitat i equivocava les icones

ORIGEN I VIGENT / Mont-roig del Camp

La pensada senyada plenària de l'Ajuntament de Mont-roig va aprovar la reforma de l'escut heràldic de la vila. De fet, el que el consistori feia servir fins ara no anava d'acord amb la normativa de la Generalitat, i el que el nou govern de Mont-roig ha fet ara és adequar-lo. L'escut nou manté els símbols més antics que es coneixen de Mont-roig, un mont floronat —símbol comú en aquells pobles que rebien el nom d'una muntanya o puig— de color roig i a sobre un camp d'or.

El regidor Miquel Anguera explica que l'associació de veïns Muntanya Roja va trobar-se amb un problema a l'hora de nomenar fill adoptiu i atorgar la medalla d'or de la vila a Joan Miró, en l'homenatge que Mont-roig va fer a l'enginyer pintor l'any 1979. Resulta que per poder donar una medalla d'or, una vila ha de tenir un escut d'armes, i llavors Mont-roig no en tenia cap d'oficial.

Des de Madrid va arribar un símbol que Mont-roig havia emprat el segle XIX com a mostra i que incloua dues icones diferenciades: el mont de color vermell i una flor de lila a sobre, de manera independent. Aquesta flor de lila és un símbol borbònic que la casa reial va oferir a aquells municipis que havien estat fidels durant la guerra amb la casa dels Àustries. Però l'emblema heràldic d'Armand de Fluvià assegura que la separació de la muntanya i la flor de lila és fruit d'uns errors comuns en molts indrets, i que el que realment correspon a Mont-roig és un mont floronat, és a dir, una muntanya amb una flor a sobre.

Precisament va ser arran d'una entrevista que l'any 97 Fluvià va concedir a Josep Miquel Rom per a la revista local *Beato*, que l'heraldista va recordar que l'escut no en l'edifici, com abans havia fet en múltiples ocasions la Generalitat. A més, l'escut que feia servir l'Ajuntament mont-rogenca des del '79 va sofrir modificacions fins a convertir-se en el que apareix a la fotografia, amb una llorença que l'original no tenia i una corona mural en comptes de la reial original. Tot plegat, un emblema que se soncava amb el nou senyal, fidel als criteris d'Armand de Fluvià i de la Generalitat.

Qui perd els orígens perd la identitat. Els mont-rogens i mont-rogenques no ho volem pas. Amb l'escut heràldic conservem part de les nostres arrels.